

min Mening vel motiverede. Jeg ved overhovedet ikke, hvorledes man kan tale om Motivering i denne Sag, for hvis man læser Betænkningen igennem, viser det sig, at der ikke er Fnug af Motivering. Det høje Folketing stemmer jo i det hele taget i alt væsentligt ved denne anden Behandling fuldstændig uden Vejledning fra Ministeriets Side med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag; det drejer sig i al Almindelighed om Nedskæringer, men med højt forskellige Procenter for de forskellige Konti uden Fnug af Begrundelse. Og hvad nu denne særlige Sag angaar, maa man dog spørge: Hvorledes har denne Institution tidligere været stillet, i hvilken Grad har der været Pengemidler til Raadighed, for at Statens Lærerhøjskole paa fuldt ud fyldestgørende Maade har kunnet øve sin Gerning til den dansk Folkeskoles Gavn, og kan Institutionen, saaledes som den tidligere har været stillet, nu taale den Nedskæring, den højtærede Minister foreslaar?

Jeg maa da sige, at et Forslag som Nr. 580 efter min Mening trodser enhver forstandig Motivering. Der er ikke mindste Grund til at stille et saadant Ændringsforslag. Forholdet er nemlig det, at Statens Lærerhøjskole i al Almindelighed, hvad angaar Samlinger og Inventar, gennem en lang Aarrække har været holdt saa knebent paa Budgettet, at det ikke har været muligt paa virkelig fyldestgørende Maade at tilvejebringe saadanne Forhold, som der burde være. I de sidste 10 Aar, før jeg tiltraadte, har der saa godt som ikke kunnet anskaffes moderne dansk Litteratur, fordi Budgettet er saa ganske overordentlig ringe, at man ikke har kunnet følge med. Nu maa jeg dog mene, at den højtærede Undervisningsminister, særlig den højtærede Undervisningsminister, vil give mig Ret i, at Dansk er et saa betydningsfuldt Fag paa Statens Lærerhøjskole, at det meget langt fra maa være saadan, at denne Institution ikke kan følge med paa betryggende Maade i den danske Litteratur, men det har den altsaa ikke kunnet.

Og saaledes har der været sparet og har maattet spares paa Udgifter, som efter min Mening er i allerhøjeste Grad nødvendige. Jeg kan derfor ikke nægte, at det undrer mig noget, at det ikke er blevet undersøgt nærmere, om Institutionen kan taale en Nedskæring som den, her foreslaas. En Nedskæring, som bl. a. rammer Lærerhøjskolens Bibliotek, kan ikke en Gang forsvares med den Motivering, det høje Ministerium ellers i Almindelighed anvender, nemlig de faldende Priser paa Grund af

Kronestigningen, for Bøger hører til de Varer, der i særlig ringe Grad er faldet i Pris. Og det er ingenlunde saadan, at Biblioteket derude kun har haft vanskeligt ved at følge med i den danske Litteratur, men det er ogsaa i højeste Grad slet forsynet med pædagogisk Litteratur, og det er for mange Fags Vedkommende i højeste Grad knebent forsynet med Litteratur, som kan læses af Kursisterne eller kan tjene til Studium for Lærere, som dog bør følge med i Litteraturen, og som kan læse fremmede Sprog. Dertil kommer, at denne specielle Konto ogsaa anvendes til Vedligeholdelse, Vedligeholdelse af Borde og Stole for at tage det rent konkret.

Nu har jeg anstrengt mig, siden jeg blev Leder, for at gøre Statens Lærerhøjskole saa smuk som muligt og har i den Henseende faaet Bistand udefra, fra Ny Carlsberg Fondet og fra Statens Museum for Kunst, saaledes at Lokalerne er blevet meget udsmykkede i Forhold til, hvad de var før, fordi jeg gaar ud fra, at en saadan Institution, hvor Samfundets Lærerstand søger hen, ogsaa har en Mission med Hensyn til den æstetiske Kultur i vort Folk. Lærerne bør der opmuntres til ude i deres egen Skole at arbejde for vort Folks æstetiske Udvikling. Det er derfor efter min Mening kulturfjendtligt, naar man uden nogen nærmere Undersøgelse skærer ned, blot fordi der skal skæres ned, paa en Konto, som i Forvejen er yderst ringe i Forhold til sit Formaal. Derfor vil jeg meget indtrængende bede det høje Ting om at stemme imod Ændringsforslag Nr. 580.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende Ændringsforslagene Nr. 583 og 584, som gaar ud paa at nedskære Beløbene til de korte Kursus, der gives i Sommerferien. Hvis dette vedtages, er det nødvendigt — og det interesserer mig, at det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa kan gaa med til det — at begrænse Dagpengene for den danske Lærer, der søger til Statens Lærerhøjskole og selv maa yde meget af sin egen Portemonnæ, til 3 Kr. pr. Dag, medens der dog i indeværende Aar, altsaa sidste Sommer, blev ydet 4 Kr. pr. Dag. Den danske Lærerstand vil takke alle, der stemmer for dette Ændringsforslag, i høj Grad for, at man kun kan yde dem 3 Kr. i Dagpenge, en Sum, for hvilken de slet ikke kan leve herinde. Hvis Kontoen til Undervisningsmidlerne nedskæres, saaledes som det her er foreslaaet, er det tvingende nødvendigt at begrænse Undervisningen paa visse Omraader, hvor man kunde gennemføre Undervisningen, hvis et saa-